

יורדים בו. אך (והנה ה' נצב עליו). ככ"מ שהוא הנדיק ה' אחו לזה ההשפעה היורד לזה העולם ע"י הנדיק עלייה היא :

(ח) (כנגן מסרד חלוק). כי האדם הוא א' דהייט יו"ד למעלה ויו"ד למטה. רנ"ל חכמה עילאה וחכמה תחתא. והוא הוא"ל הממחר אוחס בתורתו ועבודתו לש"י :

(ט) (במדרש דומה דודי לנבי). מה הנבי הלא כשהוא רץ מביט לאחוריו כך הקב"ה : (הנה זה עומד אחר כחלנו). רנ"ל הקב"ה עומד ומנפה לישועתו. אחר כחלנו אע"פ בעשיט בעלמנו כוחל מסך המכדיל בעוונותיו. ועכ"ל הקב"ה מנפה המיד ומשגיח מן החלומות ומניץ מן החרקים ככל מאי דאפשר להסיב לנו. וזהו מה מנאחס כי עול כי רחקו מעלי. רנ"ל כי הנה רחקו מעלי. אבל אין המניעה ממני ח"ו כי רוחה אי תמיד להסיב : (י) (סח מראות עיניהם). רנ"ל מראות ברע עי"ל סח עיניהם ולבוחס מהשכל ע"י שהם חכמים בעיניהם עי"ל סח לבוחס :

(יא) כל העולם לא נברא אלא לטות לזה. רנ"ל לחברותם כדפירש"י ו"ל. וגם רנ"ל לשון ציווי כפשוטו שכל דבר יעבוד להש"י :

(יב) מרגלא בשומיה דר"מ ה' נבואה אשרי אדם נופח בך. שפס כפסי' מרד להתחמק בנפתון היה חזר זה הפסוק כ"ב פסמים עד שנתמלא בנפתון בו ית' :

(יג) רבי זוק"ל אמר הניכי לך ציונים עשי סימנים לחורה. כי אין התורה נקית אלא בסימנים :

(יד) השמר לך מן השכח את ה' אלהיך. דהייט שה' הוא אלהיך שידוע שיש אלוה פטרון המושל עליו ועל כל אשר לו :

(טו) כל הנלמד לבריות מהכסד לבמה נוזים. היינו לאוחס נוזים והבה"י שהן הנוזמים לו :

(טז) (ישיבה כרכים קשה). מחמת חילוקי דיעות הרבה וחמדת כ"א לבנעו. וכן כתב קרא בלא מנער הוא ומתי נשאי. אבל כשמרנו ומחלקו הדיעות והלכות קשה למאד לעבודת הש"י :

(יז) (כאשר ייסר איש את בנו וגו'). ולא מייסר לפי שאין הקב"ה מייסר ח"ו בסועל רק כמו האב שרוצה לייסר בנו ומסחידו בך כדי לשוב :

(יח) (אם תבקשה ככסף וגו' או תבין וגו') היינו שחכמה ותחכמה בדבר כמו שהאדם חפץ בכסף ותחכמה בחיפוש אחר חיפוש כמו המטמין שידע בנרוד